

اتقارار ئىس از مەس

تەلشېمىز جامدان اشلمان «قازاق ۋىيۋەرسىتەتى» باسپا-سىنىڭ دېرەكتورى سەرىك ئابدرا-يىموۋقا جۈلمىپ، اڭگىمەلەستى.

— سەكە، سەبەپسىز سالدار تۇندامايىتىنى سىياقتى، جاما باس-پانىڭ اشلىۋىنا نەندەي جاعداي تۇرتكى بولدى؟

— رەسپۇبلىكىمىزدەي جو-عارىي وقۇ ورنىندارى عالمدا-رىنىڭ ەڭبەكتەرى ۇزاق جىلدار بويى نازاردان تىس قالىپ كە-دى. ويتكەنى ورتالىقتان شىققان وقۇ قۇرالدارىن تارجىمالاپ نەمە-سە سول بويى پايدالانۇعا داع-دىلانپ كەتتىك. ۇز مۇمكىندىك تەرىمىز مۇلدە ەسكەرىلمەدى. تىپتى ونداي نىيەتكە ۇركە قارا-دىق. ۋاقىت وزگەردى. قازاق تى-لىنىڭ مەملەكەتتىك تىلگە اينالىپ، ەگەمەندىگىمىزدىڭ ەڭسە كوتە-رۋى ويىا ۇشقىن، بويىعا قۇات بەردى. سويتىپ جوعارعى وقۇ ورنىندارىندا ساباقتى انا تىلىمىزدە جۇرگىزۋگە، سوعان سايكەس ۇز عالمدارىمىزدىڭ ەڭبەگىن پايدا-لانۇعا جول اشلىدى. قازاق مەم-لەكەتتىك ۋىيۋەرسىتەتىندە 12 فاكۇلتەت، 50-دەن استام كافە-را بار. ولارعا تالاپ-تالامعا ساي جاما وقۇ قۇرالدارى قاچەت. بۇلار ارناۋلى وقۇ ورنىندارىن، اراتۇرلى كۇرستاردىڭ مۇقتاجىن وتەي الاتىن دەڭگەيدە بولۇ كە-رەك. رەسپۇبلىكىمىزدا 22 پەداگوگى-كالىق وقۇ ورنىندارى مەن ۋىي-ۋەرسىتەتتە بار. ولاردى دا وقۇ قۇرالىمەن قاناعاتتاندىرۇدى ەس-كەرپىپ وتىرمىز. ارينە باسپا الى تولىق قۇاتىندا جۇمىس سستەي الاتىن دارەجەگە جەتكەن جوق. كەم-كەتتىگىمىز كوپ. دەگەنمەن مۇنىڭ دا ولقىسى تولار دەگەن سەنئەتدەمىز.

— يىيل قانداي جۇمىستار جۇ-زەگە اسرىلماق؟

— كەمەلدەنگەن كەزىمىزدە جىلدىق كىتاپ شىعارۇ قۇاتىمىز 1700 باسپا تاپقا جەتپەك. الايدا «كۆرپەڭ قاراپ كوسل» دەمەك-شى، يىيل 600 باسپا تاپقاقتىق 135 تاقىرىپتاغى ەڭبەكتى جا-رىققا شىعارۇدى جوسپارلادىق. بۇل كۆلەم جىل اسقان سايىن ۇل-مايادى. 1994-1995 جىلدارى باسپا تولىق قۇاتىمەن جۇمىس سستەيتىن بولدى. بۇل كۇندەرى تولعاندىرىپ وتىرعان باستى ما-سەلە باسپاچانا قۇرىلىسنى جۇرگىزۇ. ونىڭ جوباسى جاما-لۇدا. ەرتە مە، كەش پە، ايتەۋىر، جاما قۇرىلىس سالىنىپ، پايدالا-نۇعا بەرىلەرى سوزسىز. سول كەزدەگى قاچەتتىمىزدىڭ قامىن وسى باستان ويلاۋىمىز كەرەك. اتاپ ايتقاندا، باسپاچانانى سوڭ-سى جاما تەحنىكا ۇلگىلەرمەن جابدىقتاۋعا تۇرا كەلدى. ارنايى باسپا جۇيەسىن، كومپيۇتەرلەردى ساتىپ الماقتىز. سول ارقىلى جۇمىس قولىن ازىتىپ، كىتاپ ساپاسىن ارتىتىرۇعا جەتۇدى ماقتەلەردەمىز. ەگەر بۇل سىكە شەتەلدەردەگى قازاق باۋىرلار-

الدىندا تالاي ۇل-قىز، نەمەردە، شوبەردە وسىرگەندىكتەرمەن ماقتانادى. سۇرەتتە: ەرنى-زاپىتتى تۇرسىن مەن زۇرەجان ەگىز تۇعان نەمەردەسى زامىرا مەن ەلپىرانى ەرمەك ەتۇدە. سۇرەتتى تۇرسىرگەن ر. جۇسپوۋ.

شەك اۋداننىڭ تۇرعىنى-تۇرسىن مەن زۇرەجاندى اۋىل ادامدارى ەردەكشە ارداق تۇتادى. ۇيتكەنى ولار وسى اۋىلدىڭ ۋرگەندەۋىنە بالا جاستارىنان ۇز ۇلەستەرمەن سارقا جۇمىسان جاندار. بۇل كۇندە توقساننان اسقان قارىلار كوپ

ەلگە كەلگەن سەلەپە

سالدى. توبەسىن اعاش، شۇپ-شەڭگەلمەن چاپقان. مالما قىسقى ازىعى بولمەندىقتان سۇ جاعا-سىنداغى قامىس-قوعا شىندە باقتى. 1929 جىلى وكرۇكتەن ۋاكىل كەلىپ، حالقتى جىنادى. — كولحوز ۇيىمداستىرىڭىز-دار، ول بىزدىڭ بولاشىمىز-دەپ ۇگىتتەدى. حالق كوندى. كومۇنا قۇردى. اتى «كارل ماركس» دەپ اتالدى. مال-مۇ-لىك ورتاعا سالندى. سول جىلى كومۇناغا قازاق اس سىر اتقارۇ كومىتەتىنىڭ توراعاسى ەرنازا-روۋ، ونىمەن بىرگە ولگەلىك پار-تيا كومىتەتىنىڭ بولم مەڭگەرۋ-شىسى جانايىدار سادۇاقاسوۋ كەلدى.

سەيتقالي مەڭدەشەۋ 1882 جىلى وراي وىلىسىنىڭ جاڭاقالا اۋدانىدا تۇعان. قازان قىلىنىدا عى مۇعالىمدەر سەمىنارىياسى 1903 جىلى بىتىرگەننەن كەيىن مۇعالىمدىك جۇمىس اتقارغان. 1916 جىلى قازاقتاردى ماي-داننىڭ قازا جۇمىسىنا اۋ جوتىنە دەگى پاتشانىڭ جارلىعى جارياب-لانغاننەن كەيىن مەڭدەشەۋ بۇعان قارسى ارەكەت ۇيىمداستىرادى. سول جىلى تامىز اينىدا استراخان كۇبەرناتورى سوكونوۋسكى وردا-عا كەلدى (ول كەزدە وردا است-راخان كۇبەرنىياسىنا قارايتىن). مەڭدەشەۋ كۇبەرناتوردىڭ قا-بىلداۋىندا بولپ، قازاقتاردى قارا جۇمىسقا سالماۋدى تالاپ

— كومۇناغا ۇيىمداستىقناردىڭ دۇرس ەكەن-دەپ، باسقارما-مەن سويلەستى. كەلەسى جىلى جازدا كومۇناغا سەيتقالي مەڭ-دەشەۋ كەلدى. كومۇنانىڭ جۇ-مىسىمەن، كومۇنالاردىڭ حال-جايىمەن تانىسقاننەن كەيىن:

— تىم ەرتەرەك قۇرغان ەكە-نسىزدەر. الايدا ۇيىمشىلدىقپەن ەڭبەك ەتۇ كەرەك-دەپ اۋىل ادامدارىنا كەڭس بەرگەن. مەڭ-دەشەۋ كوپ تىڭداپ، تۇيىندى تەپ، از سويلەيتىن كىسى ەكەن. كىشىپەيىل، ادامدارمەن سويلەس-كەندە دە بارلىقىن ۇز تەڭدەسىن-دەي سىپايى سويلەسەدى. وزىنە تان بىر قاسيەتى سويلەگەن كەزدە باسنى سىپاپ وتىرادى. وسى قىلىمىنىڭ ەسىمىزدە قالاۋ سەبەبى مەملەكەت كۆلمەندەگى زور قىزمەتكەر بولسا دا قاراپايىم جىلى شىرايلىقى. بۇل ول ادامنىڭ اقبل سوينىڭ ۇلكەندىگىن كورسەتەدى. حالقتىڭ قالاۋلى ادامدارىنىڭ زاڭسىزدىقتىڭ، اد-لەتسىزدىكتىڭ قۇربانى بولپ، لاحاققان كەتكەنى كۇيىندىرەدى.

س. اسرحانوۋ، قازاق سىر-سەنىڭ ەڭبەك سىڭىرگەن مۇعالىمى، پارتيا، ەڭبەك ارداگەرى.

مەڭدەشەۋ سەيتقالي

1920 جىلى ورنىبور قىلىنىدا قازاق اس سىر-سەنىڭ بىرىنشى سىيەزىندە وكىمەت باسشىلىقى سايلانىپ، سەيتقالي مەڭدەشەۋ قازاق اس سىر-سەنى اتقارۇ كومىتە-تىنىڭ توراعاسى بولپ سايلاندى. وسى جۇمىستا بەس جىل سستەپ گەننەن كەيىن ولگەلىك، وداقتىق كۆلمەدە جاۋاپتى قىزمەتتەر ات-قارادى.

مەن ول كىسىنى اكورگەلىم بار. 1928 جىلى كاسپى تەڭىز-نىڭ وردا جاق بەتىندەگى جىدە-لى (نارس قۇمىنىڭ بىر بولەگى) قۇمىنداغى بىزدىڭ ەلگە وراي وىلىسىنىڭ سول كەزدەگى شەتىن اۋداننان قونىس بەرگەن. جەر بەرپ، قۇم ەلنى كوشىرگەندەگى ماقسات-ەلدى قونىستاندىرۇ، شارۋالاردى ەگىن ەگىۋگە بەيىم-دەۋ بولاتىن. شەتىنگە كوشپ بارغاندار جازدا وزدەرنىڭ كۇر-كەلەرىندە، كىيىز ۇيلەرىندە تۇر-دى. قىسقا دايندالىپ، سايدىڭ قابىمىن، جارىن قازىپ جەر ۇي

ەتەدى. الا قالمان كۇلدە جەڭىل-دىك جاساپ، ولاردى قالدىرۇدى سۇرايدى. جەرگىلىكتى شونجار-لاردىڭ حالققا زورلىق-زومىلىق جاسايتىنىن، سولارعا تىم سال-نۇن ەسكەرتەدى. سول كۇننىڭ ەرتەڭىندە كۇبەرناتوردىڭ جار-لىعى بويىنشا مەڭدەشەۋنى تۇت-قىنىداپ، استراخان تۇرمەسىنە قامايدى. ونان مەڭدەشەۋ فەۋرال رەۋوليۇتسىياسىنان كەيىن بوساپ، ورداغا ورايادى.

1917 جىلدىڭ جەلتوقسانىدا وردادا سوۋەت ۇكىمەتى ورناپ، مەڭدەشەۋ حالق اعارتۇجۇمىسىن باسقارادى. بوكەيدە قازاق مەك-تەپتەرى اشلىپ، قىسقا مە-زىمدى كۇرستار، وردادا مۇعالىم-دەر سەمىنارىياسى اشلىدى. وق-تۇشلارغا وقىتۇ تاسلىن ۇيرەتۇ-ۇشىن «مۇعالىم» جۇرنالى شى-عارىلدى. قازاق مەكتەپتەرىنە ار-نالمان وقۇلقتار بولمغاندىقتان ورس تىلىنەن اۋدارىلىپ، وردادا ياسلىدى. ول ۇشىن استراخاننان،

مىز كۆمەكتەسسە، قۇبا-قۇپ بولار ەدى. ماسەلەن گەوگرافيا، جىمىيا سىياقتى وقۇ قۇرالدارىنان 10 باسپا تاپقاقتىق بىر كىتاپ باسۇ ۇشىن 3-5 جىل قاچەت. ەگەر جاما تەحنىكا قولما تىسە، بىر جىلدا 60 كىتاپقا دەيىن شى-مارۇعا مۇمكىندىك بولادى. قىتاي-داعى، مونغولىياداعى، تۇركىيادا-غى قازاق اعابىندارىمىز سول جەردىڭ حالقى، ادەت-عۇرپى، تىنىس-تىرىشلىگى تۇرالى قولجازبالار جولىدايتىن بولسا، شەتەل كىتاپخانالارىنداغى قازاق تار جوتىندەگى ماتەريالداردى تاۋىپ جىبەرسە، قۇانا پايدالانار ەدىك.

— وقۇلقتاردان باسقا وقىر-ماندار نازارىنا ۇستانتىن كىتاپتار بولا ما؟

— 1993 جىلى قازاقشاپا-رىسشا، قازاقشا-ارابشا، قا-زاقشا-جاپونشا، قازاقشا-قتايشا وقۇلقتار شىعارا-مىز. سونىمەن بىرگە «قا-زاق قايى اشىققا ۇشرايدى؟»، تۇرار رىسقۇلوۋنىڭ 4 حاتى، و. يسايەۋنىڭ حاتى، «بە-سەۋدىڭ حاتى»، ك. ەسماعانبە-توۋنىڭ «بىز جايلى باتىس نە دەيدى»، ت. قوجەكەيەۋنىڭ «كوك سەڭگىلەر»، ۇ. شال-كوۋنىڭ «اقتوبە مە اللە بالاسا-عۇن با؟» سىياقتى كىتاپتارى جا-رىق كورمەك. ولاردا قازاقتىڭ كە-تەدەگى تارىخى، اشارشلىق كە-زىندەگى قىيىنشىلىق، 1938 جىل-دارداغى رەپرەسىيا زوبالانىشى تاغى ياسقا ماسەلەلەر ايتىلدى. مۇنىڭ بارى جاستاردىڭ وتكەن-مىزدى جاقسىراق بىلۇى ۇشىن جاسالاتىن شارا.

— گازەت وقىرماندارىنا تە-لەڭگىز بار ما؟

— «شالكار» گازەتىن جازد-رىپ اۋىشلار قازاقستانمەن، كورشىلەس رەسپۇبلىكىمەن عانا شەكتەلىپ قالماغىن جاقسى بى-لەمىن. شەتەلدەردەگى اعابىندار دا اسما كۇتىپ، سۇيىپ وقىدى. مەن وسىنى پايدالانا وتىرىپ، جا-لەل، مانسۇر تايىجى سىياقتى با-ۋىرلارىمىزدىڭ قولما المان سى-مىزگە سەپتىگىن تىگىزگەنن قالار دەم.

— اڭگىمەمىزگە راجىهەت! سۇخباتتى جۇرگىزگەن ورازباي بايىباقۇلى.

Құран Карим

дәл оған бәрі тәуаққилдеріңді бергің келеді. (83) **Еврейлер:** «Біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын...»

«Біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын...»

«Біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын...»

«Біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын...»

«Біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын...»

«Біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын...»

«Біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын...»

«Біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын...»

«Біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын...»

«Біздің құрамымыз қандай да болсын, бірақ біздің құрамымыз қандай да болсын...»

ЖҮРЕГІМНЕН ӨШПЕЙДІ

Жаңа жылдарыңызды құттықтаймын. «Алла жаңа жылды көксеген арман — тілекке жететін сәтті жыл еткелі!» — деген шайыты тілегімді білдідірмей. Сонымен қатар «Қазақстан» қоғамының сый-құрметіне шексіз алғыс айтамыз. Әмсе істеріңіз алға баса беріңіз!

Алматыда өткізген бір ай жүрегімегіме өшпес із қалдырды, ол күндерді сағына еске аламын. Құйыңбай ақынның тоғыз ондағы айтыстар, Алматыдағы концерттер санамызға ұялады.

Қазақстанның 70 жылдық салтанатты тойына және Абай атындағы опера театрындағы ресми жиналыстарға қатысып, ардақты азамат Нұрсұлтан Әбішұлы Назарбаевпен, профессор Сұлтан Сартайұлымен және Әзбекәлі Жәнібекұлымен танысып, қол алысқанымызды, олардың: «Қош келдіңіз, ақсақал!» деп, көрсеткен құрметін алғыспен еске аламын. Орайы келіп Дінмұхамед Ахметұлы Қонаевпен диалогтасып, қол алысқаным, үйіне кіріп бәйбішесінің аруағына құран оқығаным көңілімді өсіріп-ақ тастады. Ол кісі: «Құранның сіз аударған қазақшасын оқыдым. Ірі қызмет жасадыңыз. Сізді ел таниды» деп, жылы лебіз білдіргеніне разы болдым. Бірсыпыра сұхбаттастық. Дарқан көңілді, көшпелі кісі екен.

Тағы бір ұмытылмас жай — Әзбекәлі Жәнібекұлымен кездесуім. Жылы шыраймен ресми қабылдады. Қазақстанның тарихынан қысқаша түсінік берді. Бүгінгі қоғамдық, саяси және экономикалық жағдайды, экологиялық проблемаларды, қазақ тілі мен дін жайындағы өзгерістерді ұғындырды. Қазақстанның бүгінгісі мен болашағына байланысты бағыт-бағдар жөнінде айтты. Қазақстанның мемлекеттік өгемендігі жөніндегі жиналысқа қатысуымды зор абырой санаймын.

Ал «Қазақстан» қоғамы тарапынан Достық үйінде ұйымдастырылған дөңгелек үстел әңгімесі ашық пікірлесудің негізі болды. Шәңгерей Жәнібекұлының, Сұлтан Сартайұлының, тағы басқаларының ойлары біздің көкейіміздегі арман-мүддені дөп басты.

Осындай ой тоғысқан үлкен бас қосу — Қазақ ҚСР Министрлер советінің шетелдерден келген қонақтарға берген қонақасысы. Министрлер советі Төрағасының орынбасары Құмісжан Әмірбай қызы басқарған қонақасы қазақтың ақ дастарқанының айғағы еді. Содан дәм татқанымыз бойымызға қуат берді.

Құмісжан ханым: «Хош келдіңіздер!» деп, ақ ниетпен ақтарыла сөйледі де, алғашқы сөзді маған берді. Үлкенді сыйлайтын дәстүріміз ғой. Көрсетілген сый-құрметке алғыс айттым. Мерекемен құттықтадым. Қазақстанның болашақ тағдырын шешетін Декларацияның ойдағыдай жүзеге асуына тілектестік білдірдім. Осының бәрін жүрегім елжіреді. Көкейімді: «Алла Қазақстанның өгемендік тойына келуді нәсіп еткелі» деген арман, ізгі нәсіп кернеді.

Ардақты Горбачев мырза жарияларан ашықтық және қайта құру саясаты бойынша Н. Ә. Назарбаев бастаған қазақ көші болашаққа үмітпен үйіліп, жолға шықты, құтты болсын! Әрине «Көш жүре тү-

зелер» деген ғой. Бүкіл халық береке-бірлікпен осы көшті мықтап қолдауы және оған әркімнің өз үлесін міндетті түрде қосуы шарт. Әсіресе жастарымыз мынаны ескеруі керек: Босқа даурығып, асыра сілтеушіліктен, орынсыз байбалам салудан аулақ болған жөн. Істі байсалдылықпен заңға сәйкес жүргізуді естен шығармау керек.

Осыған орай екі даңқты кісінің сөзін еске ала кетуді жөн көрдім. Мұстафа Кемал Ататүрік: «Мемлекеттің ішкі мәселелерін ұғынықтықпен, ал дүниежүзілік мәселелерді келісім жолымен шешу керек» деген, Екінші Мұхаммед Әли Жинх деген кісі: «Бірлік және істі орындау, заңға сәйкес жүзеге асыру мықты сенім» дейді.

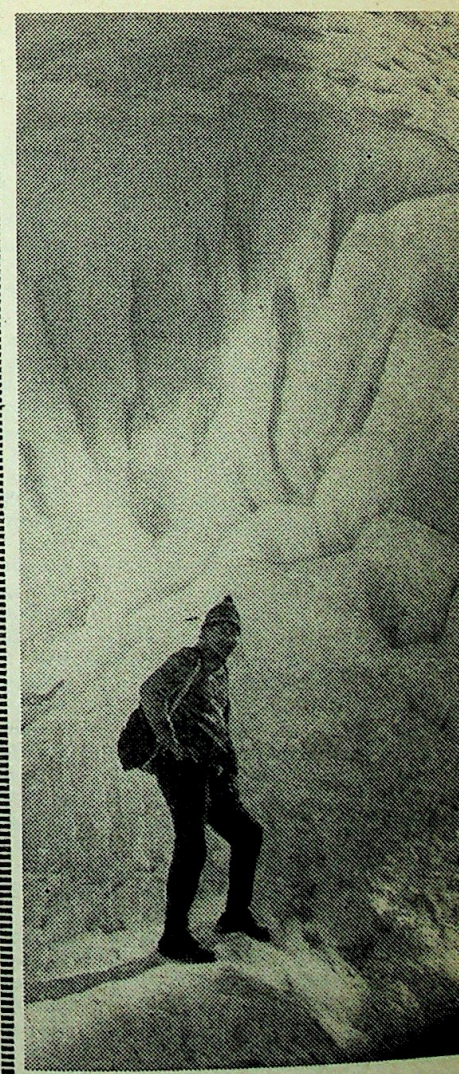
Сондағы азаматтардың сөзінен мен Қазақстанның болашағына сендім. Қай жерде, кіммен сөйлессек те қорғаншақтамай, ашық сөйлесуіміз жанымызды жадыратты. Қонақасының соңында Құмісжан ханым: «Қане, ақсақал, дастарханға бата жасаңыз» дегеннен кейін мен: «Дән риза болып отырмын. Рұқсат болса, құран оқын» дедім. «Әлбетте, оқын» деген соң, құран оқығанымда дастархан басында отырған жамағат шынайы ықыласпен үйел тындады. Батаға түгел қол жайып, «Әмин» деп, бет сипасты. Бұл осындай үлкен дастарханда оқылған алғашқы құран екен. Жаңа заман өзгерісінің алғашқы құбылысы болып танылса, бізді зор қуанышқа бөледі.

Қазақстанда өткізген күндерімде көңілді шалқытқан жайлар көп болды. Көрнекті қазақ ғалымы, ағартушы-демо-

крат, тарихшы-этнограф, фольклоршы Шоқан Уәлихановтың мазары мен музейін тау еттім. Әсіресе музейдің ғимараты таңғажайып көркімен көз тартады. Саулетін мақтан етуге тұрады екен. Ал ұлы бабамыз Абай Құнанбайұлының Жидебайдағы музей-үйі де жанымызды тебірентті. Отыратын, жұмыс істейтін, жататын бөлмелері, тұтынған бұйымдары, кітаптары — барлығы көзге өткен әмір бейнесін елестетеді. Абай атымен аудан болған, ол туған жер қазақ халқының ардақ тұтатын қасиетті мекені екеніне көзіміз жетті. Осы Абай ауданы Түркияның бір сауда фермасымен тері илеу, тері киімдерін тігу зауытын орнатуға келісім жасасыпты. Мұның Абай туған өңірдің өркендей түсуіне ықпал етері сөзсіз.

Алматыда өткен уақыт бір күндігі болған жоқ. Ресми және бейресми түрде бір талай жерлерге шақырылып, әңгімелестік. Қара шаңырақтағы күндер өте көңілді өтті. Жазушылар Одағында, «Жазушы» баспасында, Қазақ Университетінде, политехникалық институтта, музыкалық аспаптар музейінде, «Социалистік Қазақстан», «Қазақ әдебиеті», «Ана тілі», «Шалқар» газеттері мен «Жұлдыз» журналының редакцияларында ашық-жарқын әңгімелестік. Ондағы азаматтардың барлығы да болашаққа зор үмітпен үйіледі. Сол жолда істеген әрекеттері бізге ерекше әсер етті. Мешітке жұма намазын оқып, Рәтбек мұфтиден пікірлесуіміз үмітімізге ұшқын тұтатты. Мәдреседің шәкірттердің оқуы қуанышты-ақ. Ата мекендегі азаматтардың барлығына рахмет айтып, «Шалқар» газеті арқылы сәлем жолдаймын.

Халифа АЛТАЙ,
Стамбул қаласы, Түркия.

Алатау шатқалындағы биік мұзарттар.
Суретті түсірген Н. ЖҰБАНОВ.

قۇرآن كارىم

تېننا كومىپ تاستاعان. سۈلەيمەن ولگەن سوڭ ازانلاردا غۇلامالاردا جىناپ الپ، الگى كىتاپتى وقىتسا، ول بىر وڭكەي سىقىرلى سوزدەر بولپ شىق قان. سودان باستاپ ولار سۈلەيمەندى بايامبار ەمەس، سىقىرشى دەپ جارىيا-لاپ جىبەرگەن. سۈلەيمەننىڭ جەل چەن ۋىشىپ كەتە بەرەتەن، قۇس-چەن سۈيلەسەتەن كەرەمەتتەردى بولغانى راس ەدى. بىراق دىنگە قىيات جاساماعان، ناعز بايامبار بو-لاتەن. بىراق مۇنەن سۈلەيمەن كاپىر بولمان جوق، كەرسىنشە، ادامدارعا سىقىر ۋىرەتەننى ۋىشىن سايتانداز كاپىر بولدى. مۇنى ولار بايىلداغى ھارۋت، مارۋت دەگەن ەكى پەرىشتەگە كەلگەن سىقىر دەپ ۋاعز دادى. (ەس-كەرتىپە: ادام ع. س. ۋىن سەگىزىمىڭ عالامنىڭ ۋامىرشىسى ەتسپ، چەرگە تۋ-سىرگەندە پەرىشتەلەر اللعا: «كۇندان پاك بىز تۇرعاندا ادامدى بزدەن ار-تىق تۇتقاننىڭ قالاى؟» دەپ سۇرايدى. «ادام-سەندەردەن ارتىق» دەيدى الل-ۋىتكەنى سەندەر ئىشىپ-جە-مەيسىڭدەر، ۋىسىپ-ۋىنەيسىڭدەر، كىم كىمەيسىڭدەر، سەندەردى كۇناعا باتىراتىن ەشتەمە جوق. ال ادامەن بىرگە مەن پەندەلەردى اذىراتىن: بۇتقا تاپىنۇ، ادام ۋىلتىرۇ، ماسىل بولۇ (ارام تاماق)، زىنابقورلىق ەتۇ، ۋىلىق جاساۋ، اراق ئىشۇ سىياقتى ۋىن تۇرتلى ئاپىسى (قۇمارلىق) تۇسىردىم. مەنە، ۋىسلار-دىڭ بىرىنە دە بوي ۇرماغان ادام مەنىڭ ادال قۇلم، پاك پەندەم بولادى» دەگەن. «ۋىندا بۇزدى دە چەرگە جۇمساپ، الەمدى بىلەتسپ، سىناپ كور» دەيدى پەرىشتەلەر. ئاپىسىگە بەرىلەي، بىز دە ۋامىر جۇرگىزىپ كورەيىك». سوپ-تەدى دە، ۋىعان ۋۇش پەرىشتە سىنعا

كورسەتۋىشى ارى مۇنەندەرگە قۇانىش بەرۋىشى قۇرادى سەنىڭ جۇرەگىگە جەتكىزدى (97). كىمدە كىم اللانى، ۋىلىك پەرىش-تەلەرىن، بايامبارلارنى، جابرايىلىدى، مىكايىلىدى دۇشپان تۇتسا- (ول كاپىر)، اللا كاپىرلەردى دۇشپان تۇتادى (98). ساعان (مۇحاممەد) ايقىن جابارلار تۇسىردىك. ۋىعان پاسىقتاردان باسقا ەش-كىم كۇمان كەلتىرمەك ەمەس. قاشان دا بىر ۋادە جاساسا، ولادىڭ بىر توبى ۋىنى بۇزىپ وتىرادى عوي. سوعان قارا-عاندا ولادىڭ كوپىشلىگى، سۇرا، يمان كەلتىرە قويماس (99-100). ولارعا اللاتاعالادان قولدارىنداغى كىتاپتى راستاۋىشى بىر بايامبار (مۇ-حاممەد ع. س.) كەلسە، الگى كىتاپ جىبەرلىگەندەردىڭ بىر توبى بەينە ەش-تەگە بىلمەگەندەي، اللانىڭ بۇرىنغى كىتابىن (تاۋراتتى) كەرى سىرا سالىدى (101). ولار سۈلەيمەننىڭ مۇلكى (كىتابى) دەپ، سايتانىڭ ازىرىندىنا ەردەي. (ەسكەرتىپە: سۈلەيمەننىڭ مۇلكى دەپ، ۋىنىڭ «ئىلىم كەندەرنىڭ قورى» اتتى كىتابى ايتىلىپ وتىر. سۈلەيمەن ع. س.-نىڭ قۇدىرەتى-قوللىداغى جۇ-زىگەندە بولغان. ۋىنى تەك ئا-مازعا دارەت العانداغانا شە-شىپ، ەڭ سەنەندى ادامعا ۇستاتىپ قوياتىن ەدى. ۋىسىنى اڭدەپ جۇرپى، بىردە سايتان سۈلەيمەن بەينەسىندە كوز الداپ كەلىپ، جۇزىكتى دە، الگى تاغىلىم كىتابىن دا ۇرلاپ العان. سودان سوڭ كىتاپ جولدانىڭ اراسىنا ازا-زىلىدىڭ ازىرىندى سوزدەرىن جازىپ (سۈلەيمەننىڭ حاتشىسى بارحياۋلىسى ناسىردىڭ قولتاپاسىنا ۇقساتىپ)، كى-تاپتى سۈلەيمەن وتىراتىن تاقىقتى اس-

دار، اللانىڭ بۇرىنغى جىبەرگەن بايام-بارلارنى نەگە ولتىردىڭدەر» دە (91). مۇسا سەندەرگە شىن كەرەمەتەن ساق كەلىپ ەدى عوي. سۈنى كورە تۋ-رپ، ول (تۇر تاۋىنا) كەتكەن كەزدە سەندەر بۇزاۋعا تابىنىپ، ازىرىندىق جا-سادىڭدار (92). كەزىندە تۇر تاۋىن باستارىڭا كوتە-رپ تۇرپ: «تۇسىرلىگەن كىتاپتى (تاۋراتتى) بەكەم تۇتىڭدار» دەپ ۋا-دەلەردىڭى اللدىق. «سول كىتاپقا قۇلاق اسىڭدار» دەدىك. «قۇلاق سالۇن سال-دىق، بىراق قارىسى بولدىق» دەدىڭ-دەر. ۋىتكەنى ۋىلارىڭداغى كۇپىرلىك سالدارىنان بۇزاۋدى تاڭىر تۇتۇ سەن-دەردىڭ جۇرەكتەرىگە ابدەن ۇىالاپ قالمان ەدى (93). «ەگەر اللانىڭ جاننانى باسقاغا ەمەس، تەك ۋىزدەرىڭغا عانا تان دەسەڭ-دەر، ۋىعان كوزدەردىڭ جەتەپ تۇرسا، ۋىندا ۋىلم تەلپ باغىدارشى!» دەپ ايت دەدى (مۇحاممەد ع. س. عا) (94). زالىمدارنىڭ سىتەرى اللعا ايان عوي. ۋىزدەرنىڭ جاساعان جاماندىقتارىن سەزدى دە، ولار ەشقاشان دا ۋىلم تەلمەيدى (95). جان بىتكەندە (تەپتى بۇتقا تابىنا-تىنداردان دا) ۋىمىر سۇرۇگە ەك قۇش-تارلاردى ۋىسى كۇپىرلىك كەلتىرگەندە-دىڭ اراسىنان تاباندارنىڭ ايقىن ەكە-ننە سەندەرە الامىن. ولادىڭ قايسىسى بولسا دا مىڭ جاساۋدى ارماندايدى. بىراق ۇزاق ۋىمىر ازاپتان ازا-تەپەي-دى. ۋىتكەنى اللالاردىڭ نە سىتەيتىنىن كورپ تۇرادى (96). ولارعا ايت: كىمدە-كىم جابرايىلعا دۇشپان بولسا (ول اللانىڭ دا دۇشپان-نى)، ۋىتكەنى ول اللانىڭ امىرىمەن بۇ-رىنغى كىتاپتاردى راستاۋىشى، تۇرا جول

دەگەپ، استامشلىق جاساپ شىعا كەلسىڭدەر؟ بىرەۋلەرنە (يساعا) جالا جاپۇپ، ۋىتىرىككە شىعاراسىڭدار، ەندى بىرەۋلەرىن (زاكاريا، ياھيا ع. س.) ۋىلتىرىپ تە تاستايسىڭدار (87). «بىز-جۇرەگىمىز قاراڭغى جان-دارىمىز» دەيدى ولار. جوق، ولاي ەمەس، كەرسىنشە، كۇپىرلىك كەلتىر-گەندەرى ۋىشىن ولاردى اللال-تاعالا ۋىزىنىڭ راقىمىنان قاققان. سوندىقتان دا ولادىڭ يمان كەلتىرگەندەرى از عانا (88). ولادىڭ قوللىنداغى بۇرىنغى كىتاپتى (تاۋراتتى) راستايتىن كىتاپ (قۇران) كەلدى. ۋىسدان بۇرىن ولار-سەنەۋ-شىلەردى تىزە بۇكتىرىپ، ولار-دىڭ ۇستىنەن جەڭسىگە جەتۇ ۇشىن جاردەم بەر (اقىر زامان بايامبارىن جىبەر) دەپ جالبار-ناتىن ەدى. ۋىنداي جاردەم دە (بايام-بار دا) كەلدى. بىراق ولار قاساقانا ۋىعان دا كۇپىرلىك كەلتىردى. سەنەۋشىلەرگە اللانىڭ قارىسى تىيسىن! (89). پەندەلەرنىڭ شىندەگى ماقىلاسى ۋى-عان بىرىنە، ۋىزىنىڭ ۇلىمىمەن الل-تاعالاغا كىتاپ (قۇران) تۇسىرگەن ەدى. ولار كورەلماستىق جاساپ، بۇعان دا كۇپىرلىك كەلتىردى. مۇنىڭ جامان بول-غانى سونشا، بزانىڭ ۇستىنە برا تۇ-درى. كۇپىرلىك كەلتىرۋىشلەر، سوز جوق، قورلىقپەن ازاپ تارتادى (90). ولارعا اللا: «تۇسىرلىگەن كىتاپقا (قۇرانغا) يلان، يمان كەلتىر» دەسە، «بىز ۋىزىمىزگە تۇسىرلىگەن كىتاپقا (تا-ۋراتقا) عانا سەنەمىز» دەيدى. سوڭمى كىتاپقا (قۇرانغا) سەنەيدى. ال قۇران ولادىڭ قوللىنداغى بۇرىنغى كىتاپتى را-ستاۋىشى شىندىق كىتابى ەدى. «ايتشى، ەگەر سەندەر تاۋراتقا سەنەتەن بولساڭ-

ۋىمىتىمدى ۋىزبەين، اڭايىن

Мен бұрынғы «Біздің Отан», қазіргі «Шалқар» газетін 1988 жылдан бері жаздырып алып, ۋىزبەي оқып тұрамын. Тете жазуды газеттің көмегімен өзім-ше оқып-үйрендім. Содан бастап мен үшін бұрын белгісіз болып келген жаңа әлем ашылды. Басылым бетінде жарияланған материалдар арқылы шет елдерде де қаншама қазақ бар екенін біліп, қандас бауырларымыздың тұрмыс-тіршілігімен таныстым. Тағдыр талайларына қанып, қасиетті қазақ топырағынан алыста жүріп, бірнеше ұрпақ алмастырса да, елдігімізді танытатын тілімізді, ділімізді, дінімізді жоғалтпай, сақтай білгендеріне тәнті болдым. Туған жерге деген ыстық сағыныштарының лебіндей ескен хаттарын оқып, көңілімде ерекше күй төрбелді. Жабырқау жаным жылылық бір қалді бастан кешті. Ондайда, шіркін-ай, шет елдердегі қаны бір туыстарымыз ақсаған армандарына жетіп, ата-бабалымыздың кінді қаны тамған киелі қазақ жеріне қайтып оралып, ақ түйенің қарны жарылар күн туар ма екен деп жаным қан жылайтыны да бар.

Айта берсем арман көп. Оның бәрін жазып тауыса алмаспын. Бұл жолы қолым қалғанда мақсатым мұнан мүлде бөлек. Мен жеке басымның қалін айтып, алысты ағайындардан қол ұшын, қайыр күтёмін.

Жасым отыз жетіге жаңа толды. Осы жас өмірімнің жартысынан көбі ауыруыммен алысумен өтті. Дертіме де-

рігерлердің қойған диагнозы: «миопетия» яғни бұлшық еттердің үздіксіз семіуі, әлсіреуі. Бала жастан басталған ауру осыдан 7-8 жыл бұрын мүлде мешел етіп, мені тәсікке алып ұрды. 1971 жылдан бастап, міне, 19 жыл бойы емделіп келе жатырмын. Алғашқы екі жылы Алматыда, содан кейінгі жылдары Шымкентте емделдім. Бірақ еш пайдасы болмады, ем қонбады. Себебі еліміздің медицинасы бұл аурудың алдында шарасыз болып шықты. Дәрігерлер о баста-ақ «аурудың асқынуын тоқтатқанмен, емдеп алмаймыз» деп ескерткен болатын. Ал дәлірегінде олар аурудың асқынуына да тосқауыл бола алмады. Менің халім жылдан-жылға қиындай түсті. Бар қолымнан келген амалым араша сұрап ССРО Денсаулық сақтау министрлігіне, түрлі қайырымдылық қоғамдарға, орталық теледидар мен газет-журналдарға хат жазу ғана болды. Бірақ «жаны ауырмасын» қасында басық ауырмасын» дегендей, олардан ешқандай қам-қорлық көре алмадым. Содан ең соңғы ۋىمىتىمدі айтып, өзім сүйіп оқитын «Шалқар» газетіне хат жазуды ұйғарып отырмын. Оның мәнісі де жоқ емес. «Шалқар» басылымы шет елдердегі қандас бауырларымыздың қолдарына тиеді. Олай болса, менің хатымды оқығаннан кейін көмек қолдарын созар деген ойдамын. Олай етсе, қаны бір туыстарымның мені ажал апанының аузынан арашалап алуларың толық мүмкіншіліктері бар. Оның сыры дәрігерлердің айтуынша, мені дертімнен айық-

тырар жалғыз ғана жол — денемдегі ауру генді сау генмен алмастыру. Ал мұндай күрделі операцияны біздің елде жасай алмағанмен АҚШ-та және Лондондағы «Эулие Мария» ауруханасының генетик ғалымдары жасай алады екен. Демек мен үшін соңғы ۋىмىт сонда барып емделу ғана қалып отыр. Осыған шет елдердегі қандас бауырларым көңіл бөліп, жәрдем етуге ниет білдірсе, онда өшкенім жанып, өлгенім тірілгендей қал кешер едім. Ал ауруымнан айығып кетер күн туса, қалған өмірімді халқымыздың алдындағы қарызымды өтеуге арнайтыныма ант етемін.

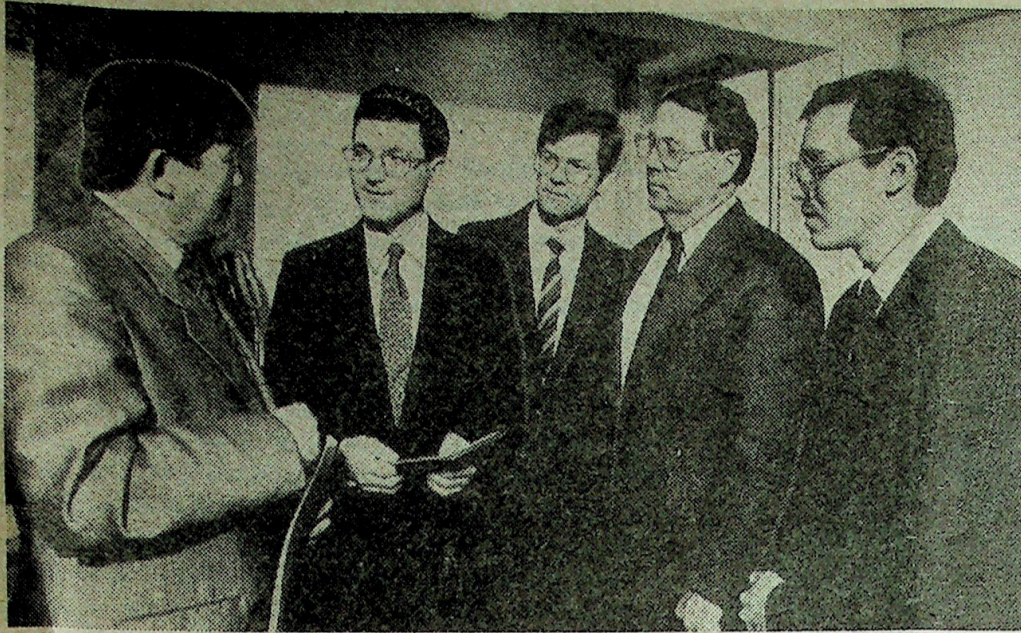
Мен секілді бақытсыз туған жандардың көп екенін білемін. Бірақ біздің әрқайсымыздың жеке тағдырымыз бар. Бұл дүниеде бір де бір адам, тіпті ең жақын жанашырым да менің азабымды бөлісе алмайды. Енді ешқашан жер басып жүре алмайтынмы, өмірдің қызығын көрмейтіндігімді ойлап еңсені басқан шарасыздықтан, дәрменсіздіктен арылта алатын жалғыз жол — ол шет елде емделуіме жағдай жасау. Жүйкем әбден тозып, шыдамым шегіне де жақындап келеді. Жіңішкерген жіптей соңғы ۋىмىتىمدі үзе көрмеңіздер? Таусылмайтын мына азаптан құтқаруға қол созыңыздар, ағайын!

Сәлеммен Сырлыбай Шардарбекұлы ИГІБАЕВ.

«Майбұлақ» совхозы, Алғабас ауданы, Шымкент облысы.

Жамылған ақ шаңқан қар Алатауым. Алады көк шыршасы көздің жауын. Түп-тұнық ауасы жанға тыныс. Күзетіп тұрғандай ол деннің сауын.

СУРЕТТІ ТҮСІРГЕН М. МӘМБЕ ТОВ

АРАЛ БАЛАЛАРЫНА АРНАЛДЫ

Қазақстандағы экологиялық және Арал, Балқаш мәселелері жөніндегі қоғамдық комитет республикадағы бірінші бейресми қозғалыс болып табылады. Ол шын мәнінде кең көлемді бастаушысына айналды.

Әлем жұртшылығы Арал қасіретін комитеттің күш-жігері арқасында білді. Комитет республикадағы экологиялық түсінікті қайта өрлетудің басында тұр.

Таяуда қоғамдық комитеттің президиумында ССРО халық депутаты Мұхтар Шахановтың төрағалық етуімен «Интернэйшнл кооператив сервис» халықаралық қорының басшысы Брайан Гриммен кездесу болды. Ол «Интернэйшнл кооператив сервис» қоры қайырымдылық көмегі ретінде Арал өңірі, Семей және Шығыс Қазақстан балаларына бірінші кезек-

те қажет құны 10 миллион доллар болатын азық-түлік түрлерін бөлгенін хабарлады.

Американдық достар азық-түліктің алғашқы тобын 20 тонна дәрі-дәрмекпен бірге Арал балаларына жіберуді ұйғарды.

Комитет төрағасы Мұхтар Шаханов қор жетекшісіне және ізгі ниетті американдық халқына қиын уақытта көмекке келгені үшін алғыс айтты. Кездесу соңында ол мистер Брайан Джон Гримге қоғамдық комитеттің құрметті мүшесі куәлігін тапсырды.

«Интернэйшнл кооператив сервис» қорының басшысы Брайан Джон Грим Мұхтар Шахановқа Арал аймағындағы балаларға арналған ізгілікті көмектің алғашқы тобын алуға арналған сенім грамотасын тапсырып тұр.

«...Ертеде елде жүргенде, жиын-тойда айтылатын «Аушадияр» дейтін жыр болушы еді. Сол жырды жарияласаңыздар екен.

Зия және Айша Австралия».

Көмбеден шыққан қазына

Осы бір асыл мұраны бұдан үш жыл бұрын еске салған сонау Австралия құрлығында өмір сүріп жатқан отандасымыз ерлі-зайыпты Мәксіндер еді. Республика архивтерінен іздеп, кәрі құлақтардан сұрастырып, таба алмағанбыз. Ақыры, Шинжаңда шығатын «Алтай аясы» журналынан қысқа бір нұсқа тауып, бұрынғы «Біздің Отан» газетіне жариялаудың сәті түскен. Одан соңғы тағы бір нұсқаны «Қазақ әдебиеті» газетіне (6 қазан, 1989 жыл) жариялап, жырдың тегі, тарихы, сипаты туралы білетіндерін хабарлау жөнінде оқырманға қолқа салдық. Қалың қазақтан содан бері де үн қатқан ешкім болған жоқ.

Бірде Шинжаңда басылған «Қазақ кыссаларының» он бір томдығының төртінші томындағы «Ақылды Ақын» («Бақтиярдың қырық бұтағының» бірі) деген қиссадан «Аушадияр» туралы шумақ көзге түсті. Қиссаның баяндауына қарағанда «Алтай аясының» алғашқы билеушісі Азатбақыттан Бақтияр хан туыпты да одан Алтай, Аушадияр деген екі бала болыпты. Екеуі де ер, өсті, ел тұлғасы болған. Алтай—ерлігімен суреттеледі де, Аушадияр әділдігімен сипатталады.

...Хан болған алты Арыста Азатбақыт, Талай жыл сонан бері өтті уақыт. Азат хан Азияда үкім сүріп, Билеген неше ықылым құрып тахт.

Азаттың өз кіндігінен — хан Бақтияр,

Патшаның мұрагері — сірге жияр.

Болыпты Бақтиярдан екі бала —

Атақты Алтай батыр, Аушадияр.

Бермеген елін Алтай сырты жауға,

Бақтияр шүкірлік деп, етті тәуба,

Қол бастап, ел қорғаған ерлігі үшін

«Алтай» деп ат қойыпты осы тауға...

Алтай туралы әңгіме осылай сабақталып келіп, Аушадиярдың таққа отырғанынан бастап таратқан тағылымдары айтылады. Әділдігі, қарапайымдылығы, даналығы дәріптеледі. Заманында Аушадиярсыз әңгіме ашылмайды екен.

...Бай, жарлы мұсапәрді бірдей көріп,

Халқына қадірлі екен көсемдері.

Жүз ауыз Шадиярға өлең айтқан

Атақты ақыны екен Есенгелді...

Демек, Шадиярсыз шаттық ашылмаған, Шадиярсыз шер тарқалмаған, Шадиярсыз шапағат шашылмаған, Шадиярсыз шаруа тынбаған. Ондай көсемін қадір тұту — халық парызы.

Иманмен басталатын игіліктерімізді, Алла атымен аралас айтылатын асылдарымызды, құдай аталып қалатын құнды мұраларымызды, қиссаларымызды құртып жібергені сияқты, тегі, Аушадиярды да біздің көкілімізден көтеріп, есімізден ескіртіп жіберген де хан атауына қабақ түйген, зор есімдерді зобалаңа санаған замана шығар. Сондай көсемге қазір қандай зәруміз.

Оқасы жоқ. Уақыт бізге Аушадиярдай ақыл иелерін де берер. Енді ел құлағында қалған сол жырдың жұрнақтарын оқырманға ұсынайық.

Бұларды редакцияға жолдағандар да біздің шет елдерде жүрген жұрағаттарымыз. Қолға түскен нұсқаларға қарағанда «Аушадияр» шолан-шошырақ бірдеме емес, мол дүние болса керек. Ол туралы білетін пенде болса, қолдарындағы жыртындыларды жоғалтпай, жинай берсе екен, редакцияға жолдай берсе екен деп өтінеміз!

У. ҚЫДЫРХАНОВ.

Дүние тұрмас қалпында, Алдамшы жалған сұм екен. Байлық деген әншейін Қолға жұққан кір екен.

Аушадияр бір болар, Айтсаң асыл сыр болар. Үй иесі — қыз болар, Төр иесі — ұл болар. Желекті жас келіндер — Ауылға жаңа түр болар.

Қас жақсы көңілі нұр болар, Қас жамаң көңілі кір болар. Ата-анасын сыйламас, Батадан мақұрым құр болар.

Аушадияр бір дейді, Бұрыннан қалған жыр дейді. Арық мал ауқат болмаған, Семізін сатсаң пұл дейді. Мамыр туса мал өсіп, Жердің беті гүлдейді. Жеті қара көр көңіл, Жақсылықты білмейді. Барды жоқ деп жалтарса, Көңіл содан кірлейді. Оңбайтын туыс белгісі, Бірін-бірі күндейді. Көргенсіз келін белгісі Енесін «Қақпас», «жұң» дейді. Ибалы қыздың белгісі Беталды сөйлеп жүлмейді. Көргенсіз жастың белгісі. Үлкенді көзге ілмейді. Адасатын ақымақ Ақылға айтқан кірмейді. Адам болар қыз-жігіт Қисық жолға жүрмейді.

Аушадияр үш екен, Атан көшке — күш екен. Екі жақын танысса, Ақыреттік дос екен, Екі жаман танысса, Бір күннен соң өш екен. Зымырап өткен дәуренің Бір күнгі көрген түс екен. Мезгілің өтпей тұрмайды, Қуз артынан қыс екен.

Сейітхан АҚБАЕВ, Монғол Халық Республикасы.

МЕН БІЛЕТІН ДЕРЕК

Ұмыт бола бастаған бағызман жыр туралы ой ортақтас-тық етуіме Уахап Қыдырхановтың «Қазақ әдебиеті» газетінде (1989 жылдың қаңтары) жарияланған өте мәнді мақаласы түрші болды. Олай дейтінім: қоғамтасы қалыңдап, өшейін делсе, ол шағында көмбені көз қылағырта үрлегендей халық қазынасы «Аушадиярдың» шоғын Қышқындатқандығы.

Аруағыңа бас, ата-бабаларымыз қандай бір қиын-қысталақ кезде халықтық қалпын, ана тілін, тарихын, дәстүр-салтын, айшықты өнерін көзінің қарашығындай қорғап, ұрпақтарына өмірлік жан азық етіп, мирас ретінде сыйлап, ұсынып келген ғой. Біздің бала кезіміздегі сахараның тыныс-тіршілігі дәл осының куәсіндей көз алдымда көлбеңдейді де тұрады. Ол кездегі адамдардың бәрі ақын, әнші, күйші, ерен сауықшыл, өте мейірімді, бауырмал, кішіпейіл, инабатты сияқтыны көрінетін. Той-томалақ шілдехансы қойып, бір үйге қонақ келсе, қошеметтеп тер ұсынып, ауыл болып сол үйге жиналатын. Қисса, ертегі айтысып, өн шырқап, күй шертісіп, мәресіре бір жасап қалысатын. Думанды осындай отырыстарда көрі-жасы демей екі-әкіден тізе түйістіре қалып, шегінен өлең төгіп, айттыса кететін. Бұл оларды сыпыра ақын дегендік емес. Алайда осы әдеттердің қайтсе де

атқарылуға тиісті қасиетті міндет ретінде қабылданыны, парыздай орындалатындығы, жақсы салттың киесі баураған адамдардың ақын жанды болып өмір сүргені тәнті етеді.

Міне, осындай дәуренде — балалық шақта ара кідік болса да «Ашудияр» жырын есітіп, елтіп тыңдағаным бар. Заман үйретіндісі шығар, ол кезде бір рет тыңдаған қиссаны ертеңіне басқа ауылда орындап отыратын қыз бен жігіт аз болмаған. Осы заманның дыбыс жазатын таспасы дерсіз баяғы.

«Аушадияр» жыр қашан, қалай туған? Нақты дерегі беймәлім. Сәнмен басталатынына келсек, мұны ұтымды тәсіл ретінде қолданған. Бұл қараөлеңде де кездеседі. Мәселен, «Өлеңім ал дегенде біреу болар, жел соқса бақан үйге тіреу болар», «Айтайын онда мен де біреуімді, берді ғой құдай бүгін тілеуімді», «Бисмилла бисмилладан бір бисмилла», «Бисмилла бисмилладан үшке дейін» деген сияқты сәнмен айтысып, жалғастыра беретін.

«Аушадияр» жырдың мазмұн жағынан өмір құбылыстарын кестелеп, ойлы жүйеге құрылып, термеге ұласатын жағы басым. Жырдың басталуына, сөз өлетіне жүгінгенде алғаш хан-патшаға арналғаны даусыз.

«Аушадиярды» Қазихан Сейітбатталулы оңаша, көңілді отырған кезінде анда-санда айтты беретін. Әдебиетке құмартып, талаптануыма ерекше ықпал еткен адам осы кісі.

Ол соңына түспегені болмаса ақын-жыршы, асқан өнерпаз болды. «Ер Ағыбай», «Сәтбек батыр» қиссаларын жатқа жырлап, өзі де астындағы атымен айтысқан қызықты, құнды поэмасын тудырған. Керей, найманда өткен атақты оншақты бақсының жын шақыру әуен-зарын, тартқан күйлерін, кескія-келбеттеріне дейін дәл солардың өзі болып орындап, дүйім елді тамсандыра таңырқататын. Сиқыршы Ташмұқаметтен бастап, өнер адамдарының, басқсылардың қасынан қалмай еріп жүріп үйренгені қызықты әңгіме ететін. 1945 жылдың мамыр айында Зайсан ауданынан қайта көшкелі отырған біздің ауылға (сол жылы Қытайдың Зайсанмен шекаралас Жемей, Қаба аудандарының халқы Гоминдаңнан ығысып, Зайсанда бір қыстап қайтқан) әнші-күйшілерді құрамына алған үйірмені бастап Нышанбай Қарақұлов келді. (Сол кезде министр болатын). Қазиханның ғажал өнеріне сүйсінген ол кісі Алматыға алып кетпек болып қолқа салды. Өкініштісі, сонда түрлі себептер айтып, келісім бере алмаған.

Екінші естіген адаммыз отыншы жылдардың аяқ кезінде жетпістен асқан Өтеген

ақсақал. Жаз жайлауда аралас отыратынбыз. Екі аяғы топкемтар кісі жер төсегінде отырып алып, әр сөзін ұйқастыра тізбектеп, өлең-жырды тау бұлағындай құйылатын. Балаларды тым жақсы көретіндігінен біздің жайдақ мінген пайларымыз белдеуде жиі тұратын.

Осы екі кісінің де «Аушадиярды» толығымен жырлағанын ести алмадым. Алайда «Аушадиярды» айтқанда бір сәнді шумақ етіп, тоқ еткізе салмай, ұзыннан ұзақ жөсіліп, түрлендіріп жырлайтын. Амал қанша, там-тұмдап есімде қалғаны төмендегі шағын шумақтар. Енді сол жырға көшкенде мынадай:

Аушадияр хан екен, Халқына сыйлы жан екен. Ау бисмилла бір десем, Жаратқан жалғыз хақ екен. Қиспасыз тірлік болмаған, Бұл да бір үлкен мән екен. Ғалам саны жаһанда, Он сегіз мыңға дәл екен. Екі десең мысалға — Егіз туған бала екен. Құдай қосып қосылған Ерлі-зайып жан екен. Адамдарды тұшынтып Қуаныш аты бал екен. Адамдарды улантқан — Уыңыз—қайғы-зар екен. Аушадияр түк емес Жүзге шекім сан екен. Қаласаңыз хан ием, Құлағыңды, сала гөр. Саусақ бүгіп, ой салып, Керегіңді ала бер. Жеткізіп жүзге жырласам, Бір жасап мына қалады ел.

Аушадияр бір екен, Таусылмайтын жыр екен. Хан отырған ордасы Жасауы жайнап тұр екен.

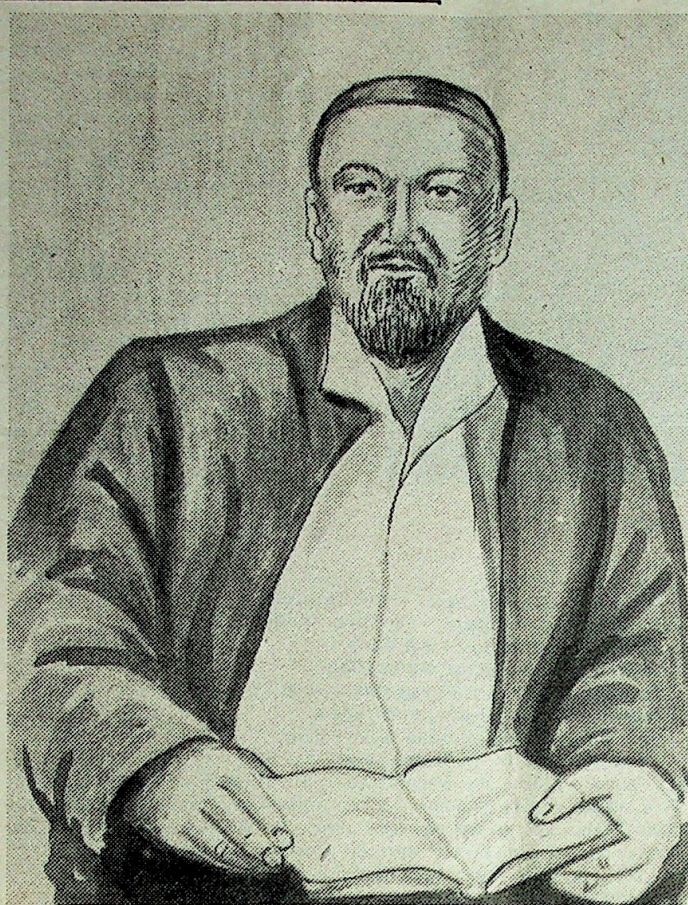

Түркиялық мейман — Бибәтші Алтай.

* قاللىق ەلىم، قازاعىم، قايران جۇرتىم! *

شەھەرلەر سۆز ەمەس قوي اگىمە ئۇشەن.
اداسىپ الاگداما جول تابا الماي
بەربەك ئۇزۇ جولما شىق قامالماي.
تە ەلىم جوق، نەمەسە ەگبەك تە جوق،
ەك بولماسا كەتتىك قوي مال باعا الماي.

كۆلگىم قايتتى دوستان دە، دۇشپانان دە،
الدامان كىم قالدى ئىمىرى جاندا؟
السى-جاقىن قازاقتىك بارىن كوردىم،
جالىمىز-چارىم بولماسا انداساندا.
پايدا ئۇشەن بىرە ئۇ جولداىم بۇگىن تاگدا،
ول تۇرماس باستان جىعا قىساياندا.
مۇنان مەنىك قاي جەرىم اياۋلى دەپ،
بىرگە تۇرىپ قالدى كىم مايداندا؟
ەندىكى جۇرتتىك سۆزى-ۇرلىق-قارلىق،
سانالى جان كورمەدىم، سۆزدى ۇعارلىق.
وسى كۇندە، وسى ەلدە دانەمە جوق،
مەيىر قانىپ، ماز بولپ قۇانارلىق.
بايلار دا مال قىزىمىن بىلە الماي جۇر،
جاز جىبەرىپ، كۇز اتىن مىنە الماي جۇر.
سابىلىتىپ، كۇندە ۇرلاپتىپ، نىز جوعالىتىپ،
بىزەمەن بىر جىيىپ كۇلە الماي جۇر.
ساۋداگەر تىنىشىتىق ساۋدا قىلا الماي جۇر،
قولدان بەرىپ، قور بولپ، الا الماي جۇر.
ەل اۋلاقتا كۇش ايتقان، توپتا تانغان،
ارسىز جۇرتتان كۆگىلى تىنا الماي جۇر.
ەستىلەر دە سىنە قۇاباي جۇر،
ەل ازىدى دەپ ناداندار مۇگىماي جۇر.
الا جىلان، اش باقا كۇپىلدەكتەر
كىسى ەكەن دەپ ۇلكەننەن ۇيالماي جۇر.
بەكتىكتە بىرە ۇ بەكىپ تۇرا الماي جۇر،
وداعى ۇرى-قاردى قىرا الماي جۇر.
قارسىلىق كۇندە قىلغان تەگى-تەنتەك،
جازا تارتىپ ەش بىرى سۇرالمى جۇر.
قارىنداس قارا جەرگە تىما الماي جۇر،
بىرىنىك بىرى سۆزىن قۇپ الماي جۇر.
قۇدا-تامىر، دوس-جارىك، قاتىن-بالا-
ولار دا بىر قالىپتى بولا الماي جۇر.
بىر كۇشتى كوپ تەنتەكتى جىعا الماي
جۇر.

مىزدا، ونىك تامىرى قايدا؟ سونى انىقتاپ، اقلما سالىپ، ويلانۇ
ئۇشەن جانە ۇلتتىق قاسىيەتمىزدى ابايشا سەزىنۇ ئۇشەن ونىك
شەھەرلەردىن تاغى دا وقىيىق.

اباي- قازاقتىك ار-وجدانى، ساناسنىك قاينارى، جۇرەگىنىك
جالىنى، اقل-ويىنىك ارناسى. كۇن ساين وقىسالا كوكەيىگە جاگدا-
جاگدا سەزىم تۇنىدايدى. شىتەي تەبىرەنە تولعانىپ، بۇرقانا شى-
رشىق اتاسىك. بۇكىل ەلم كوكەيىگە شايقالىپ تۇرادى. سول
تۇغىيىققا سۇگىگەن جانە اباي تانۇ ەلىمىنىك نەگىزىن سالغان
ۇلى جازۇشى- ەلىم مۇختار اۋەزوۋ: «اباي ۇزىنىك كىرىشىكىز
اق جۇرەگىن تەبىرەنتكەن سانسىز ويلارنى تاماشا شەھەرلەردى مەن
جالىندى جىرلارنىك بەتىنە مارجانداي توگىلدىردى، ونىك ار بىر
بەتىنەن، ار بىر جولنان، ار بىر سۆزىنەن بىزگە سونشاما سىتتىق،
سونشاما جاقىن لەپ ەستىلەدى. ول لەپ وتكەن زاماننىك، كەشەگى
تارىكى دۇنيەنىك سوققان تىنىسى بولسا دا بىزگە تۇسىنىكتى، جۇ-
دەگىمىزگە قونىدى. اباي لەبى، اباي ۇنى، اباي تىنىسى- زامان
تىنىسى، حالىق ۇنى، بۇگىن ول بىزدىك دە ۇنىمىزگە قوسىلىپ،
جاشىرىپ، جاگدا ۇرسى الپ تۇر» دەپ، كۇللى اقيقاتتى ايتىپ
ەدى.

قازىر زامان جاشىرىپ، مىرگە تىك وزگەرىستەر ەنىپ جاتىر.
وي وراپىمىزدىك شاتسىپ قالغان تۇيىندەرى شەشىلە باستادى.
قازاق ۇمىرىنىك قاراغى تۇكىپىلەرنە جارنىقتىك ساۋلەسى تۇسىپ،
شاش-توزاننىك استىندا قالغان تالاي اسىل قازىنامىزدى ارشىپ
الۇمىزغا مۇمكىندىك تۇدى. قازاق بالاسىنىك ۇزى سونى يگەرۋگە
قايرات جۇمساۋ ۇشەن قۇلىشىندى. كەرەناۋلىق كەسىرى كەرى كە-
تەردى. اسسىستىق ورعا جىعادى. الدى-ارتىمىزدى انىق بارلاپ،
دۇرس باعدارلاپ قادام تاستاۋعا تىيىسىز. وسى كەزەگە دە بىز-
دىك جۇگىنە تىنىمىز اباي اقلى.

دۇنيە ەمىنا ابايشا كوز جىبەرىپ، السى تۇكىپىرنە ابايشا وي
جۇگىرتۇ- قازاقتىك بۇكىل ۇلكەن- كىشىسىنىك جان- زەپىنەن
ۇيرەنەتىن ۇنەگەسى. ۇلتتىق سەزىمىنىك نارى، حالىق قامىن وي-
لاۋدىك تۇغىرى، ادامدىقتىك اسقارى- اباي ويلارى. ەندەشە، قال-
دىرلى قاۋىم، ابايدى ۇزبەي وقۇ پارىز. سول ارىقلى نەمىز كەم،
قانداي وللىق پەن وراشولاقتىق، ائمالدىق پەن ارامدىق بار ارا-

شەمىنا بەلشەسىنەن ابدەن باتىپ.
سۇم- سۇرقىيا، قۇ، بىلگىش اتانباقتا
قۇداي قۇمار قىلىپتى قالجىراتىپ.
قورعالاسا، قورىقتى دەپ قويماعان سوڭ،
شايتىرادى قالاغا باي دا انداتىپ.
كۇشتى جىقپاق، باي جەگبەك اۋەل باستان،
قولما تۇسەر سىلەسى ابدەن قاتىپ.
جانى اياۋلى جاقىسقا قوسامىن دەپ،
اركىم بىر ۇيت ساقىتاپ جۇر بىلداپتىپ.
* * *
تالاي سوز بۇدان بۇرىن كوپ ايتقامىن،
تۇبىن ويلاپ، ۇايم جەپ ايتقامىن.
اقلدىلار ارلانپ ۇيالغان سوڭ،
ويلانىپ تۇزەلەمە دەپ ايتقامىن.
قازاقتىك وزگە جۇرتتان سوزى ۇزىن،
بىرىنەن بىرى شاپشاڭ ۇقپاس سوزىن.
كوزدىك جاسى، جۇرەكتىك قالىمەنەن
ەرتۇگە بولمايدى شىتە مۇزىن.
جۇرتىم-اي، شالقاتماي سوزگە تۇسىن،
ويلانىشى، سىرتىن قويسىپ، سوزدىك ئىشىن.
بىر جاگداماي تىگداساڭ نەك كەتەدى،

باستامى، قولدا مالما تالاس قىلمان،
كۇش سىناسقان كۇندەستىك بۇزدى-اۋ
شىرقىك.
وئالمى بويدا جۇرسە وسى قىرتىك،
ار جەردە-اق جازىلمى ما، جانىم، تىرىك؟
قاي جەرىگەنەن كۆگىلگە قۇت قىلدىق،
قىر ارتىلماس بولمان سوڭ، مىنىبە قىرىك؟
تىياناقسىز، بايلاۋسىز بايغۇس قىلىپك،
نە تۇسەر قۇر كۇلكەن جىرتىك-جىرتىك،
ۇغىندىرار كىسىگە كەز كەلگەندە،
پىش-پىش دەمەي قالا ما ول دا استىرتىم؟
* * *
بايلار جۇر جىعان مالىن قورعالاتىپ،
وز جۇزىن، ونى بەرىپ الار ساتىپ.
ونى الپ، توقساننان دامە قىلىپ،
بۇل جۇرتتى قويماعان جوق پا قۇداي اتىپ؟
بارىپ كەلسە ەرتىستىك سۇن تاتىپ،
بەرىپ كەلسە بىر ارىز بۇتىپ-شاتىپ،
ەلدى الپ، ەلدىلى الپ ەسەردى،
سسىپ-كەۋىپ، قابارىپ كەلەجاتىپ.
ارى- بەرى اينالسا اتى ارىقتاپ،

قالىك ەلىم، قازاعىم، قايران جۇرتىم،
ۇستازسىز اۋزىڭا تۇستى مۇرتىك.
جاقىسى مەنەن جاماندى ايمىردىك،
بىرى قان، بىرى ماي بوپ ەلدى ەكى
ۇرتىك.
بەت بەرگەندە شىرايىك سونداي جاقىسى،
قايدان عانا بۇزىلدى سارتشا سىرتىك.
ۇقپايسىك ۇز سوزىگەن باسقا سوزدى،
اۋزىمەن وراق ورعان وگىكەي قىرتىك.
وزىمىدىكى دەي الماي ۇز مالىگىدى،
كۇندىز كۇلكىك بۇزىلدى، تۇندە ۇيىك.
كورسە قىزار كەلدى بايلاۋى جوق،
بىر كۇن تىرتىك ەتەدى، بىر كۇن-بۇرتىك.
باس-باستامى بى بولمان وگىكەي قىقىم،
مىنەكەي، بۇزغان جوق پا ەلدىك سىقىم؟
وزدەرىگىدى تۇزەلەر دەي المايمىن،
ۇز قولگىنان كەتكەن سوڭ ەلدى ۇز قىرىك.
اعايمىن جوق نارسەدەن ەتەر بۇرتىك،
ونىك دا المان جوق پا قۇداي قۇلىقىن؟
بىرلىك جوق، بەرەكە جوق، شىن پەيىل جوق،
ساپىرىلدى بايلىمىك، باققان جىلقىك.

كۇشىك يىتتەي ۇرىپ جۇر،
كىسىدەن كەمىمىن دەمەيدى.
قۇ تىلمەنەر، قۇرتىرتىپ،
كەتەر بىر كۇن وتىرىپ،
قىزىمەت قىلغان كىسىسىن،
قۇرتىرتۇغا تايمايدى.
قىلىپ جۇرگەن ۇنەرى:
چارەكەتى- ارەكەت.
ۇزى وگىباغان آنت ۇرغان
كىمگە ويلايدى بەرەكەت؟
كىمدى ۇيالىتىپ ايايدى؟
راسى جوق سوزىنىك،
بىرىسى جوق ۇزىنىك،
وگىكەي جالمان ماقتانمەن
شىنىنىك بەتىن بويمايدى.
بۇل سوزىمدە جالمان جوق،
ايتىلماي سوزىم قالغان جوق،
ابايلانۇز، بايقانۇز -
ەلدىك جايى سولمايدى.

قۇر ۇيىندە جاتادى.
ەل قىدىرىپ اس ئىشىپ،
ەركەك ارىن ساتادى.
بالا- شاعا، ۇرعاشى
ۇيدە جاۋراپ قاتادى.
ەگبەگى جوق ەركەسىپ،
بىر شولاقيەن سەركەسىپ،
پىسىق دەگەن انت شىقتى.
بىر سوز ۇشەن جاۋ بولپ،
بىر كۇن ۇشەن دوس بولپ،
جۇز قۇبىلغان سالت شىقتى.
پىسىق كىم دەپ سۇراساڭ-
قالاغا شاپسا دەم الماي،
وتىرىك ارىز كوپ بەرسە،
كورگەندەردەن ۇيالماي.
سىبىردان باسقا سىرى جوق،
شار ۇاغا قىرى جوق،
ۇتىرىك، وسەك، ماقتانما
اعىپ تۇرسا بەينە سۇ.
انت-شاپاننان كەم كورمەس،

ول- ارىسزدىق بەلگىسى.
ۇياتسىنباي، ويلانباي،
قوي دەگەنگە تىل الماي،
س قىلماي ما ول كىسى؟
بىر-اق سەكىرىپ شىعام دەپ،
بىر-اق قارىپ تۇسەم دەپ،
مەرتىگەدى، جاتادى.
ۇرلىقىپەن مال تابام دەپ،
ەگەسسە اۋىل شاپام دەپ،
سۇيتىپ قۇداي اتادى.
بۇل نەك دەسە، بىرەۋگە
جوق نارسەنى شاتادى.
قۇتىلام دەپ سىنەن،
بارىن كورپ كىسىدەن،
شىمىنا ابدەن باتادى.
بۇل بولماسا ونسى،
اۋدارىلىپ قونسى،
الستان دام تاتادى.
قىزىمەت قىلىپ مال تاپپاي،
ەلىم وقىپ وي تاپپاي،

توتى قۇس تۇستى كوبەلەك
جاز سايلاردا گۇلەمەك.
بايشەشەك سولماق، كۇيرەمەك،
كوبەلەك ولمەك، سىرەمەك.
ادامزاتقا نە كەرەك:
سۇيمەك، سەزبەك، كەبىمەك،
چارەكەت قىلماق، جۇگىرمەك،
اقلىمەن ويلاپ سويلەمەك،
اركىمدى زامان سۇيرەمەك،
زاماندى قاي جان بىلەمەك؟
زامانغا جامان كۇيلەمەك،
زامان سونى يلەمەك.
* * *
ساپىرسىز، ارىسز، ەرنىشەك،
كورسە قىزار، جالماۋىز،
سورلى قازاق سول ۇشەن،
اللى باقان الا اۋىز.
ۇزىن- ۇزى كۇندەيدى،
جاقىن جالمان مىندەيدى.

قاراتاۋ ۋە ئىرىن سۆگىر شەرت-
پەلەرىمەن سانگە بولگەن كۆي-
شەلەردىك ئىرى- تولىگەن موم-
بە كوۋ. ول خالىق كۆيلەرىن شە-
پەر ورىنداۋشى عانا مەمەس،
كوكسەگىنەن كۆي توگىلگەن
كومپوزىتور دا.
تولەگەننىڭ سالالى ساۋساع-
نان وربىگەن «بوزىنگەن»، «سال-

اس بەرىلىدى

ەلىمىزدىك ساياسى - ەكونو-
مىكالىق ومىرىندەگى جاڭالىقتار،
سوز جوق، قايتا قۇرۇدىك شە-
ياعاتى دەپ بىلەسەن. قازاق جۇر-
تى تۇعان ەلىنىڭ بىل-
گىنە، جەرىنىڭ يەلگىنە جە-
تپ، انا تىلىمىزگە مەملە-
كەتتىك مارتەبە بەرىلۋى مەدە-
مىزدى ۇستەم تەپ وتىر. جارتى
عاسىردان استام ۋاقىت بويى
بىلگەن دىكتاتورانىڭ جان تۇر-
شىگەرلىك قىلمىستى باسشىلىقى
كەزىندە ۋاپات بولغان ازاماتتار-
مىزدىڭ ەسىمدەرى قايتا تىر-
لىپ، جويىلا باستاعان ۇلتتىق
سال- داستۇرلەرىمىز جاڭىرىپ،
ومىرگە قايتا ورالدى. ولاردىڭ
ناقتى سىكە اسىپ جاتقان
وزىمنىڭ تۇعان جەرىم سىردارىا
اۋدانى خالىقنىڭ تۇرمىس- تىر-
شىلىگىنەن دە ايقىن اڭغارامىن.
- جاقىندا اۋداننىڭ «بىرىنشى

شۋېسنىشى

«شالقار» گازەتنىڭ وتكەن
جىلدى No40 سانىدا يران سىلام
رەسپوبلىكاسىنىڭ ازاماتى، قان-
داس باۋرىمىز قاجىمۇحاممەد
ئاڭجارقۇلنىڭ تۇستارىن تۇر-
دەگەن خاتى جاريالانغان ەدى.
خاتتى وقىپ شىعەپ، ۋزىمىزدىڭ
اۋدانلىق «جاڭا ۋمىر» گازەتىن-
دە باستىردىم. ويتكەننى خات يە-
مىنىڭ بىزدە ۇ سالمان تۇستارى-
نىڭ بىزدىڭ ەلگە دەن ەكەننە
شۇبام بولمايدى. ال «شالقار»
گازەتنى اۋدان تۇرغىندارىنىڭ قو-
لىنا تولق تىيە بەرمەيدى ەمەس
پە؟
سودان كوپ ۇزاماي مىناداي
خات كەلىپ تۇستى. ونى قاجى-
مۇحاممەدنىڭ بىزدەستىرگەن دىن-
شۋېسنىشى

مۇزاڧار الھىبايەۋ

قازاق سىسر مەملەكەتتىك
سىيلىمىنىڭ لاۋرەاتى.
كورگەننى جوق ەر كورگەرمەيدى.
انالار جىلداردىڭ سالماغىنان
قارتايمايدى،
قىز ۇلداردىڭ زاردابىنان
قارتايدى.
سۇبەسە جاستار قولتىقتان،
كارىلىك كىمىدى قورقتىقان؟!
الەۋمەت- ادبل تارازى.
ۋشەر ەلدىڭ بالاسى
وتاۋىن ويلايدى.
ۋسەر ەلدىڭ بالاسى
وتانىن ويلايدى.

ناقىل سوز - اقىل سوز

ۋنەرسىزدى ۋرەنگە ساناما.
*
ھالىقنان سوزدى ۋيرەنسە،
جىگىتتىڭ بارى- جىيرەنشە.
*
بىلگەندەر جاتقا سوقسا مىڭ
جىلىمىنى،
بىلمەگەن ايتا المايدى بىيلىمىنى.
*
ەر كەنىڭ شىققان بىيگى-
اتا - اتانىڭ يىعى.
*
كوز دە- كوڭىلدىڭ ايناسى،
سوز دە - كوڭىلدىڭ ايناسى.
*
ايتىلعان ۋسەك-
ايتىلعان كەسەك.
*
تاسپاقا ۇلۇعا تۇلپار كورىنەر.

دۇنگەن ۋنەرى

ارزان ماتادان تىگىلىپ، اشەكەيى
قاراپايم بولپ كەلدى.
قالىڭدىقتىڭ كىيىمىنە كوپ
كوڭىل بولىندى. ۋرنەك، اشە-
كەيى دە مول. قالىڭدىقتىڭ كىي-
مىن شەشەسى تىگەدى. قالىڭدىق
ۋز تالمامىن اشەكەيلەيدى.
ايەلدەردىڭ كۇندەلىكتى كىي-
مىنە «قۇس پەن گەورگىن» مو-
تىۋى پايدالانلغان. ول اماندىقتى
بىلدىرسە، سالدە گۇلدىڭ بەينە-
سى جەڭنە كەستەلەنگەن شاپان-
بايلىقتىڭ بەلگىسى.
دۇنگەندەر اياق كىيىمدى ۋتە
ۋقىپتى، تازا كىۋگە تىرسادى.
ۇستىڭگى بەتتى قاتتى قاعازعا
جەلىمدەلەدى. ماتامەن قاپتالىپ،
بىرگە تىگىلگەن بىرنەشە قابات
ۇلتان جاسالدى. سان- ساتتا-
ناققا ارناالغان اياق كىيىمنىڭ ۇل-
تانى قالىڭداۋ، ۋرنەكتەرنىڭ
بويۋى قانق بولپ كەلەدى.
اياق كىيىمىن بىرگە چاپسىرمالى
ۋكشەسى بار شۇلىق كىيەدى.
ايەلدەردىڭ باسنا كىيەتىن كىيىمى،
كەۋدەسىنە تاعاتىن اشەكەيلەرى
ۋتە جاراسىمىدى. ەرلەردىڭ ما-
تادان توقىلعان اشەكەيلەنگەن

جىلقى جىلىنىڭ سوتقى كۇن-
دەرىندە قازاق سىسر ۋرتالىق
مەملەكەتتىك مۇزەيىنىڭ كورمە
زالىندا سوۋەتتەر ۋداعىندا تۇ-
راتىن 60 مىڭنان ارتىق دۇنگەن
خالىقنىڭ مادەنيەتى مەن ۋنەرى-
نەن ماعلۇمات بەرەتىن كورمە
اشىلدى.
دۇنگەندەردىڭ تۇرغىن ۇي-
لەرىنىڭ تەرەۋلەرى اۋلاننىڭ
شىنە قاراعان، ادەتتە قاپىرعا-
سى مەن دۇالدارى ساز بالشىق-
تان سوعىلعان. ەدەننى جەر، تە-
رەۋلەرنىڭ كەنەرلەرى تور-
لانغان، شىنى تابۇ قىيىن بولما-
دىقتان ۋنىڭ ۋرنىنا مايلانغان قا-
غاز چاپسىرعان.
دۇنگەندەردىڭ جالپى كىيىم
كىيىمىندە ەرەكشەلىكتەر بولغان-
مەن، قىتاي، مونعولى، بۇريات،
نەنەستەردىڭ كىيىمدەرىن ەسكە
تۇسىرەدى. ايەلدەر كىيىمدەرى
دە قاراپايم تىگىلىسەن، جار-
سىمىلىسىمەن كوز تارتادى. كۇن-
دەلىكتى جانە ساتتاناققا ارناالغان
كىيىمدەر ۋنشا ۋقشاۋلابايدى.
بۇراق ار اۋان ماتالاردان تىگ-
ىلىپ، اشەكەيلەرىمەن ۋزگەشە-
لەنەدى. كۇندەلىكتى كىيىمدەرى

بەلدىكتەرى، جەلپۇشتەر، شىپىن
ۇرغىش، شاڭ تازالاعىشتارنىڭ
ۋزىندىك ەرەكشەلىكتەرى بار.
كورمەنىڭ تاغى بىر قۇندى
جاعى- دۇنگەن ۇيىنىڭ جىھاز-
دارى. داستۇرلى جىھازى- ايەل-
دەر ماتامەن تۇرلى- تۇستى
جىبەكتەن سستەلگەن كىلەمشە،
ۋنى جاساۋعا جىبەك، ماقتا-ماتا
قولدانلغان. كىلەم بەتىنە ۋسم-
دىكتىڭ تە جان- جانۋاردىڭ
بەينەسى سالناتى. ولاردى اسەم
قاعازبەن كومكەرىپ، شىراتا تىك-
كەن. اشەكەي شىنە سالدە گۇل
مەن باقت بەلگىسى- كوبەلەك
ەنگىزىلگەن.

كورمە دۇنگەن مادەنيەتىن
عانا بىلدىرىپ قويماي، تارىختان
دا سىر شەرتەدى. دۇنگەندەر
داستۇرنىڭ، مادەنيەتنىڭ ساقتا-
تالىپ كەلە جاتقان ايعاقتاي
تۇستىن نارسە-سول ۋزىندىك
ەرەكشەلىگى بار مونشاقتار، شاش
تۇيرەگىشتەر، جۇزىكتەر، ەر-
لەردىڭ قۇلاق، تىس تازالايتىن
قۇرالدارى. سونمەن «كوپ ەس-
تىگەننەن بىر كورگەن ارتىق»
دەگەندەي، كورمەدەگىنى كوزبەن
كورگەنگە تە جەتسىن!

ۋ. تويىشەك،
مۇزەي قىزمەتكەرى.

جۇيرىكتىڭ باغى. بايگە دە سنالار.

الاتاۋ اياسىنداغى سەرۋەن.

خادىس

247-خادىس. بىرەۋگە سېلىققا بەرگەن نارسەسىنى قايتارىپ الغان كىشى قۇسقان قۇسسىمىن قايتا جەگەن يىت سىياقتى.

248-خادىس. كەيىپ سوز سىقرلى. كەيىپ ولەك كەرەمەت. سوزدەك دە سوزى بار. كەيىپ سوز سىقر سەككىلى اسەرەتە. دى. اسا ناسار جەكسۇرىن نارسە لەردى وتە ادەمى كورسەتەدى. چاقسى سويلەۋشلەر كوپ چاچا دايدا حالقتىك پىكىرىن وياتاى. تازا جۇرەكپەن وزىنە قاراتا الالدى. چاقسى سوز تىمداۋىشىنى ەرىكىسىز وياتاى. ادامدار چاقسى سويلەۋشىنىڭ سوزىنە كوپ ئىل بولەدى. كەيىپ اقىندار كەرەمەت ولەككەن ايتاى. تەك سول كەرەمەتتى مول ەرەكشە ولەككەردى ايتۇ لايىق.

249-خادىس. اللاتاعلانىڭ اللىنداغى قادىرلى سانالانن سى؛ چاقسى ۇلكەن كىسىنى سىلاۋ؛ شىن ئىقلاسىپەن وقىلغان قۇراندى تىمداۋ؛ ادبلدكەن، چاقسىلىقپەن ايقىن جول كورسەتكەن سۇلتانلارداى، حايفالاردى قۇرمەتتەۋ.

250-خادىس. وتىرىكىشىنىڭ بارىپ تۇرغان جەكسۇرىنى كورمەگەن كوردم دەپ، شىن كورگەن بولپ ايتۇى. تىپتى تۇسىمدە اتانى، مىنانى كوردم دەپ سويلەۋى. بۇل كۇنانىڭ ەك زورى جانە ەك جەكسۇرىن قىلىق.

دانەكەر

اكەم ابدىكارىم راخىموۋنىڭ تۇغان اكپەسى ساغىلاننىڭ قىزى شىكىتاي شىنجاڭنىڭ شاۋەشەگىنە دەگى تولى اۋدانىدا ەدى. بىلەتتەن بولسا سەمەي وبلىسى، اياگوز قالاسى، بلاجەۋىچ كوشەسى 28 ۇي، 28 پاتەردە تۇرۇپ تىن رايجان ابدىكارىموۋغا چال بارلاۋىن سۇرايمىن.

قىتاي خالىق رەسپۇبلىكىسى بىلىكىشى، جىرەلاڭ دەگەن جەردە ناغاشبەك الدابەكۇلى، نىڭ انا-سى تۇراخان تۇراتىن. يىمانغىزى، قۇرساقباي، سايراش اتتى بالالارى بار ەدى. وسى كىشىلەردى بىلەتتەن تاللىقورغان وبلىسى، كىروۋ اۋدانى، لەين اتىنداغى سوۋجوزدىڭ تالپىتى بولمىشە سىندە تۇراتىن مۇحامەد نۇر-تەلەۋۋۇكە خابارلاسا ەكەن.

تايىچىن كوكسەگەنۇلى قالاشۇدىڭ ەكى بالاسى بار ەدى. بايىشەسىنىڭ اتى كۇدەر بولاتىن. ولار شىنجاڭنىڭ قاي جەرىندە تۇراتىن خابارسىزىز. مەت كەن چايىن بىلەتتەن رەداكىياعا خات جولداسا ەكەن.

بايىنباي، مۇئەلىيا.

پەن قوستانايلىق ب. جانناسوۋتار ايقىپاس دەرتىنە شىپا بىزەۋگە «شالقار» گازەتىنىڭ كومەكتە سۇن وتىنەدى. «شالقار» گازەتى شىراسىز جانداردىڭ جان داۋىسى الەم حالىقتارنىڭ قۇلاغىنا جەتكىزۋدى وزىنىڭ بورىشى ساناپ، ونى ورنىداى دا.

كەيىپ حات يەلەرى گازەتتى باساتىن قاغازدىڭ ساپاسىزىمىن، بىر قاتار ارپىتەردىڭ چوققىمىن قىنجىلا جازادى. وسى «اتتەگەن-ايلار» باسلىم بەتتىدە جاريالاندى دا. كوپتەگەن وقىرماندار گازەتتى ۋاقتىندا المايتىن جازىپ، كومەك وتىنەدى. بۇل تۇرالى دا گازەت ماسەلە كوتەردى. بىرازى ناتىجەنىڭ جەمىسى كورگەن جابارلايدى. كوپتەگەن شەتەلدىك باۋىرلاستار قازاقشا كىتاپتار، دويمىرا تاغى باسقا ۇلتتىق بۇيىمداردى جىبەرىۋىن وتىتىپ سۇت رايىدى. اياقسىز قالماغان وتىتىپ تەرىنە الەمى بىلدىرىپ تە حات جازىپ جاتادى. اقش-تان حات جولداعان سايىدا «الى: سىزدەر جىبەرگەن گازەتتەردى، ەكى تومدىق كىتاپتى اللەم. شەكسىز الەمىمدى بىلدىرەمىن» دەپ چال زادى.

شىندىق پىكىر تالاستان تۇادى. سوڭعى كەزدە گازەت تۇرلىسى كوز قاراستاغى وقىرمانلاردىڭ پىكىرتالاس وتاۋىنا اينالدى. اسى رەسەي اۋتالارىنا بايلىنىستى تۇرلىوي پىكىرلەر باسلىۋى گا-زەت بەتتىدە تۇگەش رەت قولما نىنىپ وتىر. اللەمى ۋاقتتا مۇنان دا باسقا سونى باستامالاردىڭ ۇتقىسى- وقىرمان قاۋىم، وزدە-رىگىز بولارسىزدار دەگەن ويدامىز. بۇل ورايدا مونعولىالىق ا. قالىقىزى، و. زارخۇم، ج. كا-كەي، م. قابداي، م. ەگەۋخان، تۇر-كيالىق ز. سۇرەلى، م. بايخون-ۇلى، ز. تايىچى، گ. قوزبەكقىزى، شىمكەنتتىك ا. بايتەلىۋ، قوستا-نايلىق س. بايكەنوۋ، ج. مۇسابايەۋ، ماڭغىستاۋلىق ج. سۇندە توۋ سىياقتى گازەتسىزدىڭ ماقتانىشىنا ايرىنالماعان بەلسەندى اۋتورلارىمىزدىڭ قاتارى كوپەيە تۇسەدى دەگەن ۇمتتەمىز.

حات جانە بۇخارالىق جۇمىستار بولمى.

باي شوپانقۇلۇلى مانسۇر تاي-جىمعا جازغان خاتىندا: «سىزگە زور ئىقتىسادى سەزىمەن جول-مىپ، چارقىن جۇزىڭىزدى كور-رىپ، ماڭدايىڭىزدان بىر يىم-كەسەم ارمانىم چوق، مانسۇر باۋىرىم! مەن سۇزدى قادىرلى باسلىمىمىز «شالقار» گازەتى ارقللى قوناققا شاقىرامىن» دەيدى. ەندى بىر حات يەلەرى، قىين كەزەككەردە بىر-بىرىنەن كوز

زادى تۇركىيادا تۇراتىن زەينەل سۇرمەلى. بۇل كىشى گازەتسىز-دىڭ بەلسەندى اۋتورى. تەسلى-نوگرادتىق قۇربىسى ناسىپامەن ولەك حات جازسىپ تۇرادى. سونداي حا، ەرول يىلدىر دە تۇركىيادان: «...قازاق حالقتىڭ سىرما، سىرماق ونەرى، مەن كاۋ-كاز حالقتارنىڭ كىيىم-سىرما ونەرلەرى ارانسىنداغى بايلىنىس جانە كىيىم ۇلكەلەرىندەگى كەيىپ ۇقساستىقتاردى ئالداۋ جىساپ

وقىرمان وي تولمايدى

جازىپ قالغان اعابىندارىن گازەت بەتتىدەگى «دانەكەر» بۇرىشى ارقللى تاۋىپ، تابىسقا ندىمى تۇرالى العىسقا تولى سەزىمەردىن جولدایدى. گۇرىبەۋتىك ۇگداغان انەتۇلى باۋىرى ۇغىنايىدىڭ يرانىڭ بەندەرتۇركپەن قالاسىندا ۇسىر سۇرىپ جاتقاندىنن حالى بار الپ تابىسقا، مونعولىانىڭ بايان-ولگى قالاسىنان بىلىم ايرىدارخانۇلى، يراندىق ق. تاڭ-جارقۇلۇ، ت. ب. ازاماتتار دا «دانەكەر» بۇرىشى ارقللى تۇستارىمەن تابىسقا ندىمى قۇانا جابارلايدى. ولاردىڭ «شالقار» گازەتتىنىڭ رۇخانى دەم بەرۇشى عانا مەمس، اغابىن مەن اغابىندى تا-بىستىرۇشى دانەكەر دە بولپ وتىرغاندىنن العىستان باسقا ايرى تارى چوق.

زەردەلى، يىلى وقىرماندار-مىز گازەت ساپاسىنىڭ ونان ساپىن ارتا تۇسۇنە بايلىنىستى تىلەك-تابىستارىن قوسا جولدایدى. ورالدىق وقىرمانىمىز م. ساڭك-بايۇلى: «الپىپە ساپامىن جەكەك-تاپشا ەتىپ شىعارۋما باسقا ورنىدارىنا ۇسىنىس ەنگىزسەڭىز-دەر نۇر ۇستىنە نۇر بولار ەدى»، دەسە، ە. قاپانۇلى: «شىمىستان سالىستاندا ەگبەك ەتىپ جۇرگەن عالمدارنىڭ زەرتتەۋلەرى مەن ەگبەكتەرى دە جىيى جاريالانىپ تۇرسا» دەپ تىلەك بىلدىرىدى. ال، مىنا بىر خاتنىڭ يەلەرى شىمكەنتتىك سىرلىباي يىگىبايەۋ

زەرتتەۋشى ەدىم. نىسە جاردەم بەرسەڭىزدەر ەكەن دەپ ۇمت ەتەمىن...» دەپ حات جازادى. سوناۋ فرانسىيادان حات چولداغان ئاجىپ جانە سابىرا: «السىتا جۇرگەن اغابىن، اتاممە-كەننىڭ اغابىمىدى، قانداق باۋىر-لارىن ساغىنبايدى، كۇندەلىكتى كۇيىكى تىرلىكتەن ارى اسا المايدى دەگەنگە ۇز باسىم سەنەيە-مىن. ۇيتكەنسى، اتا-قونىستان شالعايداعى فرانسىيا توپىراغىندا كۇنەلتىپ جۇرسەك تە، تۇعان ەل، تۇعان جەر تۇرالى وىمىزدى سا-نامىزدان شىعارغان چوقپىز. اسى رەسە، «شالقار» گازەتنىڭ ار بەتتىنەن، ار ماقالاسىنان كىيلى وتانىمىزدىڭ قىزۇلى تىنىس سەزگەندەي بولامىز. سوندىقتان ونىڭ ار سانىن اسىغا كۇتەمىز» دەپ تولعانادى.

سىتتىق سەزىمەردىن جولداعان باۋىرلاستارىنا تۇعان جەردەگى وقىرمانلارىمىز دا ئىقلاسىپەن ۇن قاتىپ جاتادى. جەزقازغاندىق قارت انا ۇم-سىناي ازىخانقىزى: «شالقار» گا-زەتنى ۇزبەي وقىپ تۇرامىن شەتەلدىك باۋىرلار سالەمى، ولار-دىڭ بىزگە، تۇعان جەردەگەن سىتتىق لەبىزى وزىنە ەرىكىسىز باۋراپ الادى. مەن وسى گازەت بەتتىدە جاريالانغان شامشايانۇ خامزاقىزىنىڭ ولەككەردىن سۇيىستە وقىپ شىقتىم.» ال تاللىقورغاندىق سانسىز-

«شالقار» گازەتنىڭ وقىر-ماندارىمەن جۇزدەسكەننە جىل-دىڭ جۇزى بولپتى. وسى ۇقت شىندە وقىرمانلاردى دا، اۋتورلار-دى دا مولايلا تۇستى. مۇنى رە-داكىسىا پوچتاسىنا تۇسىپ جاتقان خاتتاردىڭ اۋقىمىنان اڭمارۇدا-مىز. ماسەلەن، وتكەن جىلى رە-داكىسىامىزغا 765 تەي حات كەلسە، بىيىلى جىلى ونىڭ سانى ەكى ەسەدەن ارتىپ وتىر. ال شەتەلدەردەگى باۋىرلاستارىمىز-دان كەلەتىن خاتتار وتكەن جىلى 40-تاي بولسا، بىيىلى جىلى ۇش ەسەگە ارتىپ وتىر.

حات اۋتورلارىنىڭ بىر رازى گازەتكە بىزگى تە-لەك، العىس، تۇسى-با-ۋىرلاستارىمەن قاۋىشقان قۇانىش سەزىمەردىن بىلدىرسە، ەندى بىرەۋلەرى كەزىندە ايتا الماعان، تارىمىمىزدىڭ قايتالانباي، تەرەك ماغىنالى، ۇمت قالغان بەتتەردىن كوپرەك جازىپ كورسەتۇدى سۇرايدى. ال، تاغى بىر توپ جاس وسكىن توتە جازۇعا، ارپ ارپىندەگى باسلىمغا قىزىقۇش-لىق نىيەتتەن اڭمارتادى، وزدە-رىنىڭ وقىپ-ۋىرەنۇلەرى تە-زدە تۇۋۇشنىڭ گازەتنىڭ ات سال-سۇن قالمايدى.

وزىندىك ۇنى بىر، وزىندىك بەتتى بار ار بىر گازەت قاشاندا قالىڭ جۇرتنىڭ كوكىلىنەن شى-مۇدى ماقتات ەتەدى. ول ۇشنى، ادىنە، وقىرمان خاتتارىن پايدالانا وتىرىپ، اسپا-توك ايقاي-ۇران مەن مەمس، شىندىق تىلمەن، قاراپايىم ۇمىر تىلمەن كور-رىنۇى تىيىس. سىلدىر سوز بىن جۇپىنى جاتتاندلىقتان اۋلاق، جالپاق ەلدىڭ تاعدىر-تالايىن، بۇگىنگى قامى مەن ەز-تەگى بولاشاغىن سارالاپ، جازىپ بەينەلە ۇ دە ۇلكەن چۇك. وسناۋ جۇكتى «شالقار» گازەتنى كوتەرە الدى ما؟ وعان ۇزىڭ تۇرەشىڭىڭ، وقىرمان!

«...ەلدەر ارانسىنداغى قارىم-قاتىناس نىعاغانى جانغا شىپا بولدى. ەلۋ جىلداي بىر-بىر-مىزدەن خابار - وشار الا الما-عان، بۇ دۇنيەدە كورۇدەن ۇمت ۇزگەن شاعىمىزدا تۇستارىمىزدان دا خابار الاتىن كۇن تۇدى... حات-پەن سالەمدەسىپ تۇرغانىمىزدا ۇلكەن مەردەي بولدى» دەپ جا-